

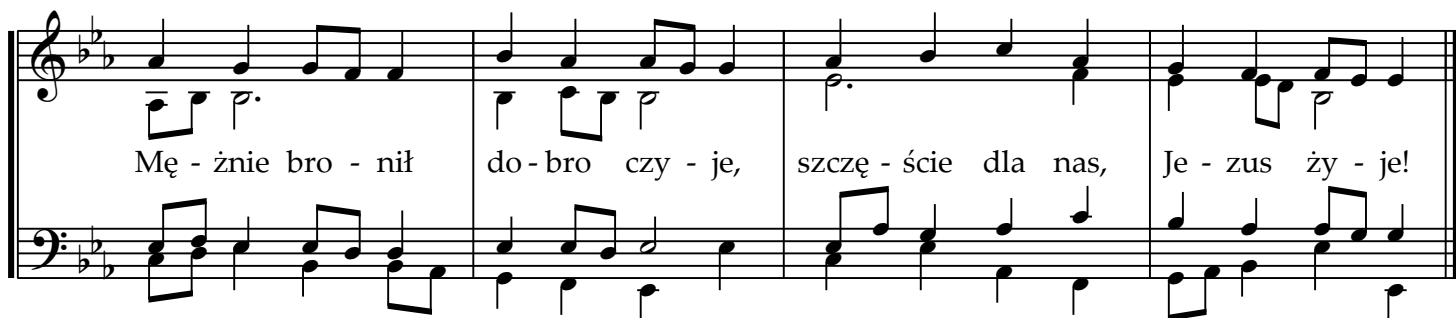
Jezus przeszedł smutne drogi



1. Je-zus prze-szedł smu-tne dro - gi przez śmierć nę-dzną w le-pszę ży - cie.



Szedł przed na - mi jak Wódz sro - gi, by nas wy-wiódł na - le - ży - cie;



Mę - znie bro - nił do - bro czy - je, szczę - ście dla nas, Je - zus ży - je!

2. Wieczna częśćka Jego z chwałą
w owym lepszym życia stanie.
Szczęśliwość jest wiecznie trwała,
któraś Mu dał, wieczny Panie!
Używa on swobod cnoty,
nie zna nigdy, co kłopoty.

3. Wiecznej cięży karze dusza,
lubo nas śmierć gnębi śmiało;
Wieczny duch, co w nas porusza,
w grób się wali tylko ciało;
Na zepsucie się po trochu
idzie w ziemię proch do prochu.

4. Tobie, Ojczy, w mej chorobie,
poświęcić się wdzięczny muszę;
Niech me ciało spocznie w grobie,
Ty do Siebie wzniesiesz duszę;
Kędy same dźwięków pienia
rozlegają się wielbienia.